

[Elsa-Merete Ross.]

vanskeligt at få honoreret for hjemmebørnene, og også i børnehaverne kan det have sine vanskeligheder, når de yngre gruppers behov også skal varetages. I børnehaveklasserne skal de dels gøres fortrolige med skolens miljø, dette store og nye, der venter dem som 7-årige, dels skal deres videbegær kunne tilfredsstilles, så de leger sig til en række kundskaber, uden at der dog er tale om undervisning. I Dansk Børnehaveråds blad fra 1961, nr. 9, findes en udmærket oversigt over, hvordan man tænker sig arbejdet tilrettelagt.

Dette arbejde har mange pædagogiske fordele. Hvert år må et antal børn i 7 års alderen, som ikke kan følge undervisningen i 1. klasse, henvises til særkonsulenten, som derefter ofte må anmode hjemmene om at beholde børnene hjemme et ekstra år, hvilket er en yderst uheldig foranstaltning. Gennem børnehaveklasserne vil man kunne udskille de ikke skolemodne og beholde dem i børnehaveklasserne noget længere. Desuden fremmes barnets sociale udvikling i gruppen, og tilpasningsvanskelighederne i 1. klasse bliver mindre. De lærere, der senere skal undervise børnene, vil dels i forvejen kunne lære dem at kende på skolen, dels få mange forhåndsoplysninger om dem, som vil kunne lette arbejdet.

Muligheden for at udskille de børn, der ikke er skolemodne, rejser det spørgsmål, om børnehavelærerinderne gennem deres uddannelse er tilstrækkelig forberedt til denne opgave. Jeg ved, at børnehaveseminarierne gerne vil have indført en 3-årig uddannelse. Der er nu på lærerhøjskolen mulighed for efter 3 års praktikanttjeneste at få et års ekstrauddannelse. Jeg vil gerne spørge, om der er planer fremme om at oprette specialkursus for børnehavelærerinder, bl. a. for at gøre dem fortrolige med skolemodenhedsprøver. Den almindelige beskæftigelse med 6-årige er de jo fortrolige med fra børnehaverne.

Efter min mening bør arbejdet i børnehaveklasserne varetages af børnehavelærerinder. De er specielt uddannet til denne pædagogiske opgave. Ikke alene på grund af lærermangelen ville jeg finde det uheldigt at overlade dette arbejde til lærere, men også fordi lærere ikke er uddannet til denne specielle form for pædagogik og

man, hvis de overtog det, nemt risikerede at gå tilbage til et princip, som nu er forladt, nemlig at børn godt kan begynde almindelig undervisning tidligere end det 7. år.

De hygiejniske krav til børneinstitutioner er meget strenge, langt strengere end til skolerne. Det forekommer mig ikke nødvendigt at stille større hygiejniske krav til børnehaveklasser i skolerne end til klasseværelser for 1. klasse. Børnene skal jo ikke være så længe i børnehaveklassen som i skolen, og der skal kun være 20 børn i hver klasse. Det vigtigste er, at der er plads nok til, at børnene kan røre sig.

Jeg forstår efter referat fra børneforsorgens martskursus, at børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn mener, at børnehaveklasserne burde have den almindelige gode børnehave til forbillede, og at man ikke kan anvende et tilfældigt ledigblevet lokale. Naturligvis ville det være det ideelle, men efter mine erfaringer har mange børnehavelærerinder så stort talent til i yderst beskedne lokaler at få skabt et godt og velegnet miljø for børnene, at jeg vil advare imod at stille for store lokalekrav i begyndelsen. Ellers ender det bare med, at man alt for få steder kommer i gang med børnehaveklasser.

Også for den øvrige skole mener jeg det er en fordel, at der er børnehaveklasser. Jeg har i mange amerikanske skoler set, at elever i de større klasser hjælper til i børnehaveklasserne. Ikke mindst for 8., 9. og 10. klasse tror jeg at deltagelse i børnehaveklasser som led i familiekundskab kan være meget værdifuld. På en københavnsk skole, hvor en børnehave kommer på besøg en dag om ugen, er det nu ikke de store elever, men 1. klasses elever, der hver får overladt et børnehavebarn at tage sig af i spisefrikvarteret. Set både fra de 6-åriges og fra de større elevers synspunkt mener jeg at børnehaveklasser er pædagogisk meget værdifulde.

Bladet Folkeskolen siger, at tidspunktet for denne nydannelse er det slettest mulige. Det er jeg ikke enig i. Interessen er stor, og behovet er stort. Det vigtigste for mig er, at vi får fastslået et princip, får åbnet adgang for forsøg. Så må sagen vokse frem efterhånden.

Da vi sidste år drøftede skoletilsynsloven,